

Balio Sruogos laiškas Vandai Daugirdaitei, 1924-02-09, iš Miuncheno - į Būgius

Mielas Vandukėli, / Tai matai - jau mano kvotimų komedija baigta - telegramą mano turbūt jau gavai?

Mielas Vandukėli,

Tai matai - jau mano kvotimų komedija baigta - telegramą mano turbūt jau gavai? Nors tie dveji metai iš mano gyvenimo lyg ir išbraukti, užtat, užtat daugiau jau kvotimų niekuomet nebelaikysiu. Tiek jie mane iškankino ir privargino! Ir kažkaip netikėtai visa atsitiko. Pereitą šeštadienį švenčiau savo varduves [1]. Buvo ne tai[,] kad triukšminga labai, bet biškį buvo. Susirinko kompanija - Verutė, Domeikaitė, Kanauka, Jankauskas, vienas vokieukas mano prietelis ir aš. Ant rytojaus dar biškį liūdna, biškį neaišku, biškį negerai - ir šit gaunu iš universiteto pranešimą, kad kvotimai vietoj 15 bus 8 d. Šiuo tarpu tai dėl manęs buvo labai didelis skirtumas. Na, žūtbūt nusprendžiau nepasiduoti. Bet čia prasidėjo visokios kvarabos. Reikėjo viskas perkartoti, perstudijuoti. Kai į dieną 14-15 valandų sėdi - tai paskui naktį nesimiega. Kad geriau užmigti - kiek pasivalkiodavau. Bet vieną dieną buvo labai šlapia ir lijo - ėmiau ir peršalau kiek - gavau mažą influenciją. Tai toliau vietoj valkiojimos paimdavau vakarais po 4 pročekelius bromuralo [2]. Nuo to užmigti užmiegu, bet užtat rytą[,] kai atsikeliu - jaučiuos visai, kaip iščiulptas. O kadangi reikėjo vis tik vėl dirbt - tai lakiau juodą kavą ir rūkiau baisiai daug. Iki kvotimų išsilaikiau, bet užtat šandie tai taip markatna pasauly. Galva užia, širdis klebetuoja kaip čainiko viršelis, taip noriu miego, o užmigti negaliu. Ir vakar vakarą, vos išėjau iš kvotimų - pajutau, kad gerklė skauda. Stebėtina, kad laike kvotimų nejaučiau, tik baisiai nervinaus. Pas vieną prof. laikiau jo bute - seną seną senuką - filosofą [3]. Su juo tai visą valandą štukas provijom. Su vokiečių literatūros istorijos profesorium [4] - pusę valandos ginčijomės apie Stefaną George - o kitą laiką aš jam pasakojau apie Rollandą, Lerberghą - apie vokiečius kuo mažiausiai. Sunkiau buvo slavistika - gramatika - kad ją kur galas! Šandie aš jau nieko neatmenu!

Į kalnus važiuosiu tik trečiadienį, nes antradienį turiu užėti dar int profesorį [5] - pasišnekėt. Kur važiuosiu - dar nežinau. Tu rašei, kad reikės kokių smulkmenų nupirkti, tai tu man tuojau parašyk, ne[,] aš čia ilgai nesėdėsiu. Prieš vasario pabaigą jau būsiu Lietuvoj. Gal tik gausiu Berlyne kokias pora dienų dar užtrukti.

Žinai, aš dar mano namiškiams nieko nėsu rašęs apie mūsų sumanymą. Bet šandie pat aš jau parašysiu - gerai?

Laiškus iš Lenkijos gavau prieš kelias dienas, bet iš tikrųjų neturėjau laiko net į paštą nueiti.

O Tu sveikink tėvą - greit jau pasimatysim.

Bučiuoju
TaBol.

KOMENTARAI

[1] Kalbama ne apie vardines, o apie Balio Sruogos gimtadienį (vasario 2 d.).

[2] Bromuralas - lengvas migdomasis vaistas.

[3] Clemens Baeumker (1853-1924), vokiečių filosofas.

[4] Franz Muncker (1855-1926), vokiečių literatūros istorikas.

[5] Erich Berneker (1874-1937), vokiečių kalbininkas, slavistikos profesorius, Balio Sruogos studijų Miuncheno universitete vadovas.